

ГЛАСНИК

НЕЗАВИСАН НЕДЕЉНИ ЛИСТ

УРЕЂУЈЕ РЕДАКЦИОНИ ОДБОР

Година I Број 15.	ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА 50 ДИНАРА ПОЛУГОДИШЊА 25 ДИНАРА ОГЛАСИ СЕ ПРИМАЈУ ПО ТАРИФИ	КРАЉЕВО 21. децембра 1933 г.	Уредништво и администрација Цара Лазара 36 РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ	Издаје сваког Четвртка
----------------------	---	---------------------------------	---	---------------------------

Ратарска Башта

Хоћу да вам причам о нечему најлепшем што је Краљево некада имало; тиме хоћу да потсетим оне, што знају шта је некада красило нашу малу варош, а онима који су доцније дошли, да објасним, због чега им мало парадоксално звучи: игралиште у ратарској башти.

Пре шест година, док су јаци ратарско-сточарске школе заузимали просторије садање гимназије, била је свима генерацијама, које су пролазиле кроз ту школу, остављано у аманет три до четири хектара лепога парка. То је била такоречи традиција те школе, да поред обрађивања зиратне земље на брду, стижу да сваком годином све више и више нама мештанима пружају задовољство, да и ми уживамо у једном лепо уређеном парку.

Тај парк или како смо га ми звали, а како и данас зовемо његова бедна отпатка, ратарска башта, био је дело професора и јака ратарско-сточарске школе, капацитетности цркви и виларства. А ми, краљевчани смо то сметнули с ума; ишли смо да је много, паметније имати место лепог парка и баште, фудбалско игралиште.

Лишени смо једног великог задовољства, које уживају грађани свих вароши са парковима. Лишени смо задовољства да осетимо поезију природе у самој вароши, да ту бар за часак одахнемо и заборавимо све оно чиме нас живот пун жалости сваки даном све више замера.

Многи ће рећи: Па, та је башта иначе била запуштена оне године када је ратарско-сточарска школа била премештена на брдо; па је, се могло од ње створити фудбалско игралиште. Е, добро. А чија је била ратарска башта? Скоро сам прочитав у "Краљевском Гласнику" општина и црква су се најзад споразумели око поделе имања, званог ратарска башта, које ће испарцелисати и продавати. А зар се нису они могли пре шест година, споразумети, кад су је ратарци напустили па да је заједничким трошком и даље одржавају? Тада нажалост није могло доћи до једног далеко племенитијег споразума.

Да је ратарска башта остала онаква, какву су нам је ратарци онега последњег пролећа оставили, општина и црква никада не би дошли до таквог споразума, да једва парк поделе. А овако, ништа лакше него једним компромисним нокаутом избацили фудбалере са игралишта. Очигледно је, да је Краљево, на прагу да постане велика варош, нестаје оних цветних старинских башти; нестаје гранатог дрвећа; на продатим парцелама ратарске баште, диже се зелене зграде модер-

не архитектуре; саобраћај се увећати; око Краљева ће бити предграђе. Све ће то бити на рачун зеленила, а последно на рачун чистота ваздуха. Да, Краљево ће тада бити велика варош, али и велики туберкулозни болесник. Да би се то спречило, довољно би било, од ратарске баште, опет створити парк, који би био вегетабилни филтер за снабдевање вароши свежим ваздухом, и тај би парк својом просторношћу био довољан да обрађује тај деликатан посао за варош и од 70.000 становника.

Ми имамо један парк покрај старе железничке станице, али не он бити довољан доцније, само за индустријски део Краљева.

Идем толико далеко, да уништење једнога парка третирам злочином, и то злочином, противу себе самих и равнотеже постављене у природи. Човек са животињама и биљкама чини једну заједницу, у којој су човек и животиње нарочито зависни од биљног света. Човек као члан те заједнице, мора јој бити користан, да се равнотежа у природи аутогонизмом не би пореметила. Уништење парка у много мање корисне сврхе је већ један корак да се та равнотежа поремети. Уосталом, све је човеку потчињено, само он не сме злоупотребити ту потчињеност целог органског света. Законе природе човек мора поштовати све докле, док нису у приједи са рентабилношћу. А зар је рентабилније уништити парк, да би уступили место, изградњи кућа.

Пре шест година општинска управа, уместо да прихвати башту, предала је спортистима, који су се потерали да униште за неколико дана оно, што су некада вредне руке годинама водзиле. Крупно грањато дрвце падало је под секиром једно за другим, рунделе бујне цвећа су заравнене, мали павиљон оборен, а бунар, који је заливао целу ратарску башту, затрпан. Ти су младићи били поносни тиме, не знајући, да су тиме учинили једно недело: прстргали су једва леп букет цвећа наше вароши. Колико су били несвесни тога, види се по томе, што су се чак сдикали на томе послу, баш у тренутку кад су оборили једну грањату јабуку.

Тај грех треба да се окаже. Ратарску башту ни у коме случају сопственици не би смели изделити на парцеле и продавати. Мада је продавање тих парцела један од начина, да наша општина ту нађе потпору у новцу, ипак зар нема другог излаза? Сада је бар наша општинска управа састављена од људи несумњивих способности, који ће новац ваћи на ма којој другој

страни, само не при продаји једног места, које је само за парк одређено.

Један начин да би општина и црква (ако би решили да ратарску башту не продају) за рестаурацију ратарске баште дошли до новца било би минимално оптерећење само имућнијих грађана. А онда, млада господа, чијом је заслугом унаштена ратарска башта, окајали би свој грех, који су учинили према овоме јадном месту, кад би својим рукама добровољно уз помоћ малог броја стручних радника дали ратарској башти опет изглед једног великоварошког парка. Њима би за накнаду за изграђено игралиште надлежни уступили какво друго место. На тај начин општина и црква у томе захвалном послу не би ништа од свога новца уложили, већ само да одустану од продаје ратарске баште.

Хоћу само један пример да наведем: Чачак жртвује војни расадник, да би уступило место једном

великом градском парку. А од нас се још мање тражи: да од фудбалског игралишта створимо парк. Министарство пољопривреде је свим правилно схватило, жртвујући расадник у Чачку, осећајући потребу једне веће вароши за лепо уређеним парком. А треба имати у виду, да је будућност Краљева кудикамо већа од Чачке. Не смемо никада поступити по оној пароли: после нас потоци, већ морамо нешто велико и узвишено да оставимо будућим генерацијама Краљева.

Апелујемо на Краљевску општину, цркву и све Краљевчанине који се још и сада најлепше сећају оне наше старе ратарске баште, да и себи и својој деци пруже једно велико задовољство 1934 год: шетњу, одмор и забаву у васкрслој ратарској башти.

Земун, Децембар, 1933 год.
Доктор Драгољуб Чичковић,
студ. агрономије

Честитка батрогасног старешинства

упућена свима хришћанима батрогасцима Краљевине Југославије

Пре 1934 године у већини, на слами, родио се Онај, који је и живот свој земаљски жртвовао за човечанство. Анђели са Неба пропратили су овај догађај песмом: Нек је слава Вишњем Богу, а међу људима нека влада поверење и узајамна љубав.

Потписом Краљевог пера, 15 јула ове године, родила се у Југославији батрогасна организација при тешким материјалним приликама у земљи. И Краљ и Народни скупштина и Сенат и сви грађани Југославије, надахнути љубављу спрам Краља и Отаџбине, радосно су је поздравили у уверењу да ће њен рад бити анђеском песмом слављења Бога и гајења поверења и узајамне љубави међу југословенским народом.

Приближује се и Нова 1934 година — која је у души сваког хришћанина тесно везана са благоданима Божића, јер је Божић пре 1934 године довео на свет Нову Истину, Нову Правду, Нови Морал, Новог и Истинитог Бога.

И, наша млада, још нејака, батрогасна организација треба у

Новој Години да почне остваривати наде, које су пратиле њено рођење. Два наша једнозначна гесла, и то: "Са вером у Бога, Краља и Југославију" и друго: "Ништа за себе — све у славу Бога за Краља и Отаџбину" треба да се манифестују у пуној мери.

Наш позив тражи жртвеност дајмо је, не презајмо ни од смрти кад се треба жртвовати за свога брата, јер је Онај, који се родио пре 1934 године, својим примером показао ту жртвеност за све људе, јер је Он рекао: "Нема веће жртве него живот свој дати за свога брата".

Наш позив тражи, у име што успешнијег извршења нашег задатка, узајамну љубав и поверење међу свима батрогасцима. Оставимо се ситних заједница, ситних месних интереса. Памтимо увек, да је за све нас један Бог, један Краљ, једна Држава, један Народ!

Будућност отвара пред нама велике просторе рада. Молимо се Богу да нам Он подари дух смирене мудрости, стрпљивости а да нас избави од духа лево-

сти и празноречивости.

Пожелимо да нам идућа година прође, поред нашег пожртвованог ватрогасног рада у корист ближњег, на завршавање отпочете градње наше ватрогасне организације.

Претстоје нам велики напори...

Живимо у доба материјализма у коме се топе не само појединци но и читава друштва. Бог Духа се подмељује богом злата; живот у раду на општу добит и корист замењује се животом личних уживања; све узвишено, благородно подвргава се исмевању и омаловажавању.

Нека нас не обесхрабљује то баш обрнуто, нека нам даде још јачег потстрека за борбу са духом зла, јер и Новорођени пре 1934 године борио се општим неразумеванем и подвргавао се

исмевању и гоњењу. Ипак је Он победио. Са у г л е д о м на Њега победиће и висока ватрогасна идеја само ако ми будемо њени вредни, пожртвовани апостоли.

Саки рад за ошту корист може бити плодан онда, ако у души човека царује Божји мир.

Ја Вам, драга браћо и сестре, од срца желим, да за ове благе дане и за сву наступајућу 1934 годину тај Мир Божји царује у Вашим кућама и у Вашим душама.

Браћо и сестре: Христос се роди! Срећан Божић! Срећна Вам Нова Година! Помози Вам Бог!

У име Староштитства: Старешина
Ватрогасног савеза Краљевине
Југославије

Радослав А. Георгијевић, с. р.

Личност † Антоњина Швехле

Петнаестог ов м је у Хостивару, селу у близини Прага, у малом сеоском гробљу предато је матери земљи тело једног од највећих чехословачких државника и политичара др. Антоњина Швехле. Смрт Антоњина Швехле је тешко погодила читав чехословачки политички живот, јер међу чехословачким политичарима и државницима је мало тако изразитих личности, као што је био покојни председник чехословачке земљорадничке странке и бивши министар председник Антоњин Швехла, чија смрт је болно одјекнула у земљи и на страни. Већ његов изглед је био јако редак: необично интересантна глава, јако испупчена глава, велики лукови обрва, чврсте, енергичне црна лица од јабучница око уста све до браде. То је била једна од најтврђих чешких лобања, којима су претни увек и без сумње оправдано толико приписивали. Та лубања му је припадала као свесном чешком сељаку, што је био пре него што је постао политички организатор, к с н и је вођа странке и на крају водећи државник, припадала је сељаку, који је Антоњин Швехла остао у својој суштини успркос свој својој политичкој делатности. Али зачудо: та лубања и то лице нису нису уопште остављали сељачки, провинцијски утисак, из зивали су напротив утисак аристократе, човека одраслог у традицији материјалне зинутости, уравнотежених, у низу генерација испробаних манира, човека с традицијом неужурбаног, мирног, промишљеног али и одлучног поступања с људима.

На тој заоставштини сељачких предака, на тој карактерној бази је растао будући и неоспорно најуспешнији чехословачки министар председник. Као што је од свог плуга и пекарских колица дошао неприметно у организацију аграрне странке, као што је неприметно тамо постојао све утицајнији, тако је неприметно, посматран само од неколико обавештених, доспео од вођења аграрне политике до

вођења владине коалиције и државе. За широку јавност, коју Антоњин Швехла није всдео парадом, није важно то како изгледа фасада, главно је како изгледа иза ње, под стрехом, у амбару, иза врата на дворишту у господарству. На то треба уелрити све мисли, на то треба концентрисати сву снагу и вештину. Антоњин Швехла је постао такав бр зљини с коном за републику: не за себе, што није типично сељачка особина, али заиста симпатична код политичара и државника. Зар суштине појма државник није та особина, несебичност, рад за све, за друге? Где се говорило, славило и певало, фотографирало или снимало за филм, тамо Антоњин Швехла обично није био или је оданде на време утекао, а када је пред камером ипак остао, можете бити уверени, да је то било без његове воље, случајно.

Други парадокс те тврде сељачке главе, за коју се говори да је непустљива и да би радије дозволила разбити, него да попусти, била је са стране својих политичара без разлике странака призната стварност, да је Антоњин Швехла био мајстор или ако желите краљ компромиса.

Када бисмо на крају хтели рећи, која је Швехлина особина била симпатична најширим слојевима, припадницима разних левицарских и десницарских странака и струја, морали бисмо истаћи баш његов смисао за целину, темељ личности, која аспира на титулу „државника“. Нема ни најмње сумње, да као сељак и аграрца приликом одлучивања никада није заборавио на своју странку, која му је стакешки и идеолошки била најближа и која га је избацила да свршава највеће задатке. То не мислимо да поричемо. Али при том је умео да мисли и на друге странке, умео је да својим утицајем продре и са захтевима других политичких странака и све оне неупрегледне и неизбројиве детаље, из којих је као од камичака сложен мозаик

политичког одлучивања, умео је да упути једном колективном циљу: изградњи и јачању републике, која му постала омиљенија грудиа него његова род-

на грудиа у Хостивару, у коју је на властиту жељу сахрањен данас потпуно једноставно — као сељак.

Чехословачка и Чехословаци

Историја Чехословака је значајна за све словенство.

Прву словенску државу у историји створили су Чеси, Моравци, Лужички Срби и наши Словенци, у VII в. Друга држава, основана у IX в. на територији Чехословачке, Велика Моравска, прва је примила Хришћанство на словенском језику, и припремила мисионаре за ширење Хришћанства у целом Словенству. Уништењем Мађара, Моравска је замењена Чешком. Чешка држава, основана у X в., одржала се до 1620. И њен положај је био незавидан. Окружена Немцима и Мађарима, била је рано изложена њиховим нападима и утицајима. Нарочито су Немци били насртљиви. За време владавине и родне династије Пшемисла, Чешка је преживљавала тешке моменте, али се ипак одупирала: за време династије Луксембуршке почело је досељавање Немаца. Као реакција јавио се Хуситски покрет, тако назвати по великом проповеднику Јану Хусу. Хус је дизао свој глас противу рђавог стања у католичкој цркви, и због тога био осуђен као јеретик на смрт на ломачи. Чеси су се побунили, и Хуситски покрет није био само верски, отпајањем католичанства, већ и национални: ослобођење од Немаца. Изумирањем туђинске династије, Чешком је, после Хуситског рата завладао народни владар Ђорђе Пожебладски, који је предлагао савез свих Хришћанских држава Европе противу Турака. Да је остварен, он би, можда, донео скоро ослобођење и нашег народа, тек покороног. Али како тај савез није био остварен, дошло је до скорог слома Угарске 1526. Пропању Угарске, Турцима је био отворен пут ка Средњој Европи. Пред очигледном опасношћу створена је подунавска монархија, Аустрија, од неосвојених делова Угарске, уз коју је ишла и Хрватска, од Чешке и надвојводине Аустрије, са нашим словеначким земљама. Новом царевином завладала је династија Хабзбурга (која се одржала до 1918). Како је баш у то доба почела Реформација Чеси су, пошто је Хуситство било забрањено, прелазили у Лутерово протестанство. Хабзбурци су били огорчени противници Реформације и велики заштитници Католичанства. Њихова верска политика је изазвала побуну Чеха 1618 г. и тридесетогодишњи рат. Чеси су у току тога рата бисатрвени на Белој Гори, кад им је самосталност била потпуно уништена и Чешка огла-

шена за Велику Земљу. У таквом подвлашћеном положају у Аустрији остаје она 298 година.

И ако политички обесправљен, културно уназађиван увођењем немачког језика и отимањем највиших школа (Универзитет у Прагу је постао чисто немачки), Чешки народ се одржао у тешкој борби са Намцима.

Велика Француска револуција и наполеоново освајање будили су дух и свест народа Хабзбуршке монархије. У Чешкој се тада јавила читава идеја будитеља народне свести и апостола словенске мисли: филоли Јосип Добровски, историци: Јанко Шафарик и Франтшек Палацки, књижевни настојник Јозеф Јунгман, журналиста Карел Павличек и песници Јан Калар и Људевит Штур.

Кад је у Чешкој почело научно испитивање свега онога што је у вези са народом (филологија и историја), Праг је постао центар свесловенских идеја. Дела Добровског су ударила темељ славастици Филолошким студијама научници су будили свест свих Словена указивањем на пространство словенске територије и на број и снагу Словена „Словенске старожитности и народопис“ Јанка Шафорика отворили су велику историску прошлост Словена. Већина од поменутих препородитеља има великог значаја за нас због веза које су одржавали са нашим истакнутим људима оног времена, и због утицаја које су на њих вршили.

За време револуције 1848 г. сви народи Аустрије тражили су устав и аутономије. 150 пнетставника словенских са-стали се 2 јуна 1848 у Прагу на свесловенском конгресу, под председништвом духовно освежаваће. „Први и општи задатак соколских друштава“, говорио је Тирш, „састоји се у томе, да држи у свестраној светини духа и тела, и да не допусти да малакше духовној телесно: у сваком нарушењу пркоси и тиме спречи сваки застој, то највеће зло које може један народ да стигне“.... У Соколству нова Чешка је нашла свој пут, који је одвео ослобођењу: у Соколству су Чеси нашли своју мисију према осталој словенској браћи.

М. Антоновић, проф.

(Наставиће се)

Шалите Претплату

Напад из ваздуха и како ћемо се у том случају заштитити.

Енглези су били приморани да напусте положај.

Овај нови бојни отров био је слачичник.

Слачичник је зејтињава течност. Мирише на слачицу; али тај мирис је веома слаб, скоро нецрметан. Његово отровно дејство врло је јако, двеста пута јаче него Фосгена. Сем отровног дејства слачичник делује врло разорно и на кожу човека изазивајући опекотине, које се претварају у отворене и неизлечиве ране.

Слачичник се употребљава за пуњење артилериских зрна, бомби гасобацача и аероплавских бомби.

Чим се таква бомба распрене гасови експлозивног пуњења расирскавају течност слачичника у ситне капљице, које се делом одмах претварају у гасни облак а делом се спуштају на земљу, на биље, на људе и испаравајући се, лагано и бесрекидно стварају гасни облак. Кад је топло време, трајање стварања оваквог гасног облака може бити 4—5 дана, у хладније пак време оно ће трајати 15 па чак и више дана.

Кад су, на пример, у светском рату после енергичног бомбардовања од стране Немаца вароши Армантјера слачичником Енглези били приморани да напусте варош, ни немци нису могли да уђу у њу у току од 15 дана.

Други интересантан пример из прошлог рата, који показује подмуклу моћ слачичника јесте следећи: Сви официри штаба енглеске 77 дивизије изненада су оболели са знацима тровања слачичником. Ово оболење изгледало је веома мистериозно, пошто је та дивизија тек уочи тога дана стигла из унутрашњости и апсолутно није била под

непријатељском ватром.

Нарочито необјашњено је било то, да су подофицири и војници истог штаба били потпуно здрави и нетакнути. Да није по среди злочин?

Опсежна истрага показала је да је узрок овоме тровању — креветски чаршави и јастуци, који су били узети за официре из оближњег села, које је било неколико дана бомбардовано слачичником.

Креветски чаршави, покривачи и јастуци овлажени гасом од слачичника заразили су официре штаба, који су се њима послужили.

Дакле за одбрану противу слачичника није довољна једна добра маска, јер је потребно истовремено заштитити цело тело. Разуме се ова околност врло отежава заштиту, али сада је тај задатак решен успешно. Одело релативно лако и комотно израђено од нарочито спремљене тканине врло добро штити кожу од слачичника.

Остало нам је још да се упознамо са Левицитом или како га амерканци зову „Роса смрти“.

Левицит у своме дејству има много сличности са слачичником али је много јачи од њега.

Левицит је течност без боје, има врло јак мирис, који подсећа на пелорганиум (смрдљевак). Испарава се веома лагано. Савсвим мала количина левизита, чак и у врло слабом раствору, јако нагризава кожу и изазива на телу веома дубоке ране. Сем тога он доспева кроз кожу у крв те исту трује. Отровно дејство на крв и својство нагризавања коже одјасе се не само на течни Левизит но и на његову пару, а која лако и брзо продира кроз одело.

— Наставиће се —

ЗАХВАЛНОСТ

Приликом изненадне смрти мога поч. мужа Павла Немчевића, из Рибнице, многи пријатељи узеше видног учешћа око сахране и својим материјалним прилозима омогућише да се сахрана достојно и по хришћанском обичају обави, те слагатрам за особиту дужност да овим путем свима добротворима изјавим срдачну захвалност.

Особиту част и поштовање одајем нашем свештенику г. Бошку Миленковићу, који својим апелом на грађанство Краљева, омогући нам да и материјално потпомогнути, будемо обезбеђени да ову зиму проведемо.

Нарочито овим путем топло благодарим и уредништву „Краљевског Гласника“, које је омогућило да се апелом на грађанство, прикупи извесна сума новца за покојничку сирочад.

Суму, коју је „Краљевски Гласник“ прикупио у дин. 460 данас сам примила, и на тај начин омогућено ми је да и поред највеће беде и сиротање са

својом дечицом, пребродим тешкоће и преживим ову зиму.

Свима још једаред топло благодарим и остаје вечито захвална.

Супр. поч. Павла Немчевића са децом.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

КАТОЛИЧКИ БОЖИЋ

Свима нашим читаоцима католичке вероисповести честитамо Божићне празнике

Друштво Кнегиње Љубице

Приређује Матине на материци у Хотел „Париз“

Улазница 5 дин од особе.

Приход намењен за помоћ сиротињи.

Замена неважећих новчаница од 10 динара

Новчанице од 10 дин. претрадне емисије замењиваће се до краја текућег месеца искључиво

код Народне Банке у Београду и њених филијала из унутрашњости. Ко поседује ове новчанице слаће непосредно преко поште у новчаном писму Нар. Банци у Београду.

ПОЖАР У САМАИЛИМА

Ноћу између 13/14 ов. мес. избио је пожар у р. дњи Аврама Ђековића у Самаили, којом је приликом изгорело робе у вредности око сто хиљада дин. Радња није била осигурана.

Пожар је избио услед прегрејаности чункова од пећи.

Отварање Хотел „Париза“

17 ов. м отворен је реновиран хотел „Париз“. Хотел је уређен најмодерније; има 20 луксузних соба са хладном и пијаћом водом, купатилом и величанственом салом, — тако да пружа посетиоцу све удобности једног велеградског хотела.

Другарско вече официра

У почаст рођен-дана Њ. В. Краља Александра I официри Краљевског гарнизона приредили су успешно другарско вече у хотел „Париз“.

Прослава Његошева

Сва хумана друштва са Соколским у Краљеву приредили су 17. ов. м. прославу у почаст нашег великог песника Његоша у орд. Соколани.

Државну Хумну отпевала је певачка дружина „Св. Саве“. Успешно предавање о Његошу одржао је г. Кнежевић, проф. орд. гимназије. На крају је г. Блажо Божовић, учитељ уз гусле отпевао један пасус из Његоша

Ученик IV раз. гим. Жикица Стојановић, рецитовао је песму „Оца Србије“.

Чист приход био је намењен за подизање Споменика великом и бесмртном песнику у у Београду.

Одликовање бана г. Николића. — Указом Њ. В. Краља а на прелог Претседника Министарског Савета бан Моравске бановине одликован је Југословенском круном другог реда.

Поводом прославе рођендана Њ. В. Краља у место уобичајеног послужења у Кр. банској управи бан Моравске бановине г. Николић дао је прилоге хуманим друштвима.

Божићни распуст у свима школама, а према решењу г. Министра просвете, отпочеће 23 ов. мес. и довршиће се 9 јануара 1934 г.

Г. Милорад Палеташевић директор Пољопривредне школе у Краљеву унапређен је у IV групу I степена.

Наш уважени грађанин г. Аврам Илић, трговац поред уплаћене претплате на наш лист приложио је 150 динара као материјалну потпору „Краљевском Гласнику“.

Уредништво са своје стране изјављује захвалност г. Илићу на овој потпори.

Молимо све оне, који до сада нису послали претплату да то одмах учине. — Претплата износи годишње 50 да полугодишње 25. динара.

ЗАЈЕДНИЦА ДОМА И ШКОЛЕ У КРАЉЕВУ

Приређује 23 децембра 1933 г. у хотел „Југославији“

СВОЈЕ ПРВО ПОСЕЛО

ПРОГРАМ:

1. Поздравна реч од претседника г. Саве Анимиовића, адв.

2. „ПОКОНДИРЕНА ТИКВА“

Комедија у 3 чина од Ст. Поповића

ЛИЦА:

Фема богата удовица покојног Пере	Вукотић Даринка IV/a
Опанчара жена	Петронијевић Радмила IV/a
Евица, њена кћи	Ђорђевић Миодраг IV/a
Митар, Фемин брат	Јовановић Јелена IV/a
Сара, чанколиза код Феме	Стојановић Живан VI/6
Василије	Томић Милан IV/6
Светозар Ружичић, филозоф	Аврамовић Ковиљка IV/a
Анчица, служавка код Феме	Петровић Момчило IV/6
Јован, шегрт	

Редитељ г. Иво Грабовац, суплент

Улазна цена 5 дин по особи.

Добровољни прилози примају

Почетак тачно у 8 и по час.

се са захвалношћу.

МАНУФАКТУРНО ПОМОДНА ТРГОВИНА

КОД
МЛАДИЋА

—: КРАЉЕВО :—

Препоручује своје Велико стовориште Свилених, Вунених, и Памучних Тканина, у лепим десенима и бољим квалитетима.

Има првокласних женских, мушких и дечјих чарапа, као и остале модне Галантеријске робе у Великом избору за Господу и Даме, највећи избор Вуне за рад. Од данас продаваћу целокупну робу по најнижим ценама да бих се свакоме дала могућност што Боље снабдети за наступајуће празнике

Цене су свој роби невероватно снижене то Вам пружа

ТРГОВИНА КОД
МЛАДИЋА
Мил. М. Спасојевића

Т Р Г О В И Н А

Раденка Љубисављевића

—: КРАЉЕВО :—

Препоручује разног готовог одела сопствене израде, микада и кожних капута у свима величинама, разноврсних штофова страних и домаћих фабрика. Има на лагеру разног веша обуће и др. разне робе.

ЦЕНЕ СНИЖЕНЕ

Дођите и уверите се без обавезе на куповину.

С поштовањем,
РАДЕНКО ЉУБИСАВЉЕВИЋ
ТРГ. ИЗ КРАЉЕВА

ВЕЛИКО СТОВАРИШЕ

СОБНОГ НАМЕШТАЈА

КОД

ВОЈЕ ЂОРЂЕВИЋА

—: КРАЉЕВО :—

Препоручује разне мануфактурне робе по најнижим дневним ценама.

Разног намештаја имам на лагеру, без обавезе на куповину, изволите прегледати.

СНИЖЕНЕ ЦЕНЕ

С поштовањем,
ВОЈА ЂОРЂЕВИЋ

Т Р Г О В И Н А

ВЕЛИСАВА А. ОБРАДОВИЋА И СИНА

—: КРАЉЕВО :—

Добила је велики избор штофова за мушка одела.

На лагеру има велику количину готових одела, кошуља и ципела све по најнижим дневним ценама и без конкуренције.

Користите прилику и прегледајте без обавезе на куповину.

С поштовањем,
Велисав А. Обрадовић и Син

ОБЈАВА

МАНУФАКТУРНА РАДЊА

„БУКАРЕ“

Улица Краља Петра Бр. 10.

Има на лагеру велики избор женских мантилова и капута зимски као и мушки капут, црни од врло лепог штофа као и у боји и велики избор микада за зиму.

Како се ова роба искључује из даљег вођења то се скреће пажња заинтересованима да користе ову прилику од 100 динара а капут од 150 динара.

Користите прилику ово више неће бити, преглед слободан.

ДАЈЕМ И НА ОТПЛАТУ

РАДОМИР Ст. ЈОВАНОВИЋ „Букара“

Користите!

Користите!

Свима установама, државним, приватним и грађанству
Вароши Крајева и околине.

Ако Вам је потребна ма каква штампарска потреба;
обратити се штампарији

ЧЕД. М. МИЛОШЕВИЋА — КРАЉЕВО

Која израђује све припадајуће штампарске и књиговезачке
послове по најнижој цени и по Вашим задовољству

Све забавне и свадбене позивнице, плакате, визит и
вереничке карте, разне рекламе, чланске карте ит.д.

20% јефтиније него ма где.

УВЕК ВАМ НА УСЛУЖИ СТОЈИ ШТАМПАРИЈА

Чед. М. Милошевића

(Краљево — преко пута кафане Цар Душан)

Претплаћујте се на

„Краљевски Гласник“